

κατάκορφα

κατάκορφα, επίρρ. [του επιθ. κατάκορφος <κατα- + κορυφή], στην κορυφή του κεφαλιού, στο σημείο εκείνο του κεφαλιού που τα μαλλιά παρουσιάζουν μια ελικοειδή στροφή: «τη στιγμή που έφευγε, του 'ρθε μια πέτρα κατάκορφα»·

- μου την έδωσε κατάκορφα, βλ. συνηθέστ. μου την έδωσε κατακέφαλα, λ. [κατακέφαλα](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας